

[Indenrigsministeren.]

til De danske Gymnastikforeninger. Det ærede Medlem Hr. Parkov vil se, at de 95 000 Kr., der er opført paa Finansloven i Aar, er opført under Betegnelsen „Skytteforeninger“, men da De danske Gymnastikforeninger jo ikke falder ind under Begrebet „Skytteforeninger“, vilde jeg faktisk ikke have formel Berettigelse til paa Grundlag af denne Bevilling at yde De danske Gymnastikforeninger noget Tilskud. Jeg forstaar, at det ikke er det ærede Medlem Hr. Parkovs og heller ikke det ærede Medlem Hr. Pinholts Mening, men saadan er det i hvert Tilfælde. Rent bortset herfra maa jeg imidlertid ud fra et Retfærdighedssynspunkt paa Grundlag af de Oplysninger, jeg her har givet om den Maade, hvorpaa Pengene hidtil har været anvendt, meget indtrængende anbefale Tingets Medlemmer at stemme for det af mig stillede Ændringsforslag, som er tiltraadt af Finansudvalgets Flertal.

Parkov: Den højtærede Indenrigsminister kritiserede de Udgifter, som De danske Skytte- og Gymnastikforeninger har haft. Jeg tror, at hvis den højtærede Indenrigsminister foruden at have faaet nogle Oplysninger fra os vilde sætte sig ind i selve Regnskabet i Detailler — det kan faas, og jeg tror ikke, Ministeren har alle Enkelthederne, men dem er vi selvfølgelig ogsaa forpligtet til at stille til Ministeriets Raadighed, efterdi vi faar Tilskud fra Staten —, vil Ministerens Kritik blive noget blidere. Dermed er ikke sagt, at man ikke skal tilstræbe den størst mulige Økonomi; naar man faar en Støtte fra Staten, skal man naturligvis ikke rutte med Pengene, men anvende dem paa bedst mulig Maade. Jeg tror, jeg har Lov til at sige, at i det store og hele er dette ogsaa sket.

Hvor mange der er traadt ud, ved den højtærede Minister ikke rigtig. Efter hvad der er meddelt mig, var der ved Udgangen af Aaret udtraadt 22 800. Hvor mange af dem der bliver i De danske Gymnastikforeninger, og hvor mange der vender tilbage i Aarets Løb, skal jeg ikke kunne sige noget om, det ved jeg intet om, og om der træder flere ud af De danske Skytte- og Gymnastikforeninger og ind i De danske Gymnastikforeninger, ved vi heller ikke noget om, men jeg tror, at Forholdet mellem de to Organisationer i dette Øjeblik er af en saadan Art, at jeg paa ingen Maade betragter det som udelukket, at der for det første kan blive et nyttigt og godt Samarbejde, men at der ogsaa kan blive Tale om, at en Del af de Medlemmer, som er

traadt ud, vil vende tilbage igen. Hvis man nu vil sammenligne dette med det Antal Medlemmer, som er tilbage, er der i Øjeblikket 21 700 Gymnaster, som er blevet i De danske Skytte- og Gymnastikforeninger, og 13 400 ganske unge, altsaa paa 12, 14, 15 Aar. Hvis vi regner det sammen, kommer vi op paa ca. 35 000. Vi har endvidere 15 300 Skytter. Det vil sige, at vi er oppe paa godt 50 000 Medlemmer i Forhold til de ca. 22 000, der er traadt ud.

Man har været ængstelig for Formuleringen, idet der staar „Skytteforeninger“ — det hedder vi nu ikke, vi hedder Skytte- og Gymnastikforeninger —, men naar der staar:

„Skytteforeninger: Til almindelig Anvendelse“ og: „Til Fremme af Foreningens Formaal, at fordele mellem Skytter og Gymnaster 60 000 Kr.“,

tør jeg paa De danske Skytte- og Gymnastikforeningers Vegne love Ministeren, at hvis han vil stille de 60 000 Kr. til Raadighed for De danske Skytte- og Gymnastikforeninger, skal vi fordele disse 60 000 Kr. mellem De danske Gymnastikforeninger og os efter Medlemsantallet. I den Henseende er der selvfølgelig ikke Tale om, at man paa nogen Maade vil tilsnige sig noget, som ikke tilkommer en, og det har været Hensigten, forstaar jeg, fra alle Sider, at fordele det saaledes, at alle Gymnaster og alle Skytter fik lige Dele, hvad enten de var i den ene eller den anden af Organisationerne. Af Hensyn til, at det, som jeg allerede tidligere har omtalt, kan være nyttigt at indhøste visse Erfaringer, forinden man træffer endelig Afgørelse, og idet jeg lover, at vi, som jeg allerede gav Tilsagn om i min første Indledning, vil stille os redebonne med Hensyn til Samarbejde med De danske Gymnastikforeninger, ogsaa paa det økonomiske Omraade, tror jeg, at jeg fremdeles tør anbefale at blive staaende ved den første Fordeling, de 35 200 for sig og de 60 000 for sig.

Indenrigsministeren (Dahlgard): Jeg tror, det ærede Medlem Hr. Parkov har en Følelse af, at den Fremgangsmaade, han antydede, dog vist ikke lader sig praktisere, det vilde dog være højst ejendommeligt, om Statens Tilskud til to Organisationer blev givet til den ene, hvorefter denne overtog Fordelingen til dem begge, noget tilsvarende tror jeg ikke man har set, og selv om jeg selvfølgelig ikke i mindste Maade tvivler om det ærede Medlems Opfattelse af hele dette Fordelingsspørgsmaal, maa jeg sige, at rent formelt gaar det ikke an at stille 95 000 Kr. til Ministerens Raadighed til